

Utrikesutskottets betänkande

1978/79:16

med anledning av motion om pension till fil. dr Allan Ringheim

Motionen

I motionen 1977/78:1481 av Bertil Lidgard (m) hemställs att riksdagen anhåller att regeringen prövar lämpligt att i skälig omfattning medgiva fil. dr Allan Ringheim pension för den tid han varit i svensk statlig tjänst.

Motionären anför att Ringheim på grundval av sin tjänst i utrikesförvaltningen uppbär pensionsförmån i form av livränta, vilken f. n. uppgår till drygt 500 kr. i månaden. Därtill har Ringheim pension från anställning i Europarådet.

Bakgrund

Fil. dr Allan Ringheim, som är född år 1909, var svensk lektor i Prag åren 1938–1939 och 1945–1950 samt var under åren 1946–1950 dessutom chef för Svenska institutets dåvarande kontor i Prag. I samband med att detta kontor år 1949 upphörde med sin verksamhet lokalanställdes Ringheim som pressattaché vid svenska legationen i Prag. Han kvarstod i denna befattning till början av år 1958, då han tillträdde en tjänst på utrikesdepartementets pressbyrå, där han förblev t. o. m. utgången av år 1960. Ringheim var anställd på arvodesbasis såväl vid legationen i Prag som vid UD:s pressbyrå.

I januari 1961 anställdes Ringheim vid Europarådet i Strasbourg. Han sökte och beviljades därvid tjänstledighet från utrikesförvaltningen under sammanlagt två år. När Ringheim vid denna periods slut inte ånyo begärde tjänstledighet ansågs han med utgången av år 1962 vara entledigad från sin anställning vid utrikesförvaltningen. Ringheims anställning vid Europarådet upphörde den 31 mars 1974, då han gick i pension.

Arvodestjänster är sedan den 1 juli 1959 pensionsgrundande. För personer i statlig anställning som av någon anledning avslutat sin tjänst före pensionsåldern finns under vissa förutsättningar rätt till livränta i stället för pension. Äldre livräntor skiljer sig från annan pension huvudsakligen därigenom att de inte är värdebeständiga. Ringheim har rätt till sådan livränta. Den uppgår till drygt 500 kr. per månad fr. o. m. den 1 april 1974 efter beslut av statens personalpensionsverk.

Även Ringheims tjänst i Europarådet var emellertid pensionsgrundande. Enligt vad utskottet erfarit uppgår Ringheims pension från Europarådet f. n. till ca 4 400 franska francs eller ungefär lika mycket i svenska kronor per månad, vartill kommer en viss kompensation i det fall skatt skall erläggas på beloppet.

Utskottet

På grundval av de uppgifter om Ringheims pensionsförhållanden som framlagts i motionen och som kompletterats genom särskilda fördragningar i ärendet finner utskottet inte anledning föreligga för riksdagen att hos regeringen begära att den livränta som tillerkänts honom omvandlas till annan pensionsförmån. Utskottet avstyrker därför motionen 1481.

Utskottet har därvid gjort en sammanvägning av de pensionsförmåner som utgår till Ringheim från såväl Europarådet som svenska staten och funnit att dessa tillsammans innebär en gottgörelse som torde motsvara eller t. o. m. överstiga den pension han skulle ha uppburit, om han kvarstannat i utrikesförvaltningens tjänst intill pensionsåldern.

Utskottet har i sammanhanget inhämtat att statens avtalsverk och berörda arbetstagarorganisationer nyligen slutit avtal om värdesäkring av äldre livräntor. Ringheims livränta torde komma att påverkas härav.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motionen 1977/78:1481.

Stockholm den 5 december 1978

På utrikesutskottets vägnär

ALLAN HERNELIUS

Närvarande vid ärendets slutbehandling: Allan Hernelius (m), Anna Lisa Lewén-Eliasson (s), förste vice talmannen Torsten Bengtson (c), Anna-Lisa Nilsson (c), Sture Palm (s), Georg Åberg (fp), Olle Göransson (s), Gunnel Jonäng (c), Ingrid Sundberg (m), Sture Ericson (s), David Wirmark (fp), Karin Söder (c), Jan Bergqvist (s), Bengt Silfverstrand (s) och Axel Andersson (s).